

den bestaaende Nøds Følger over paa de strejkende og udelukkede.

Socialdemokratiet er fremdeles Modstandere af tvungen Voldgift som permanent Institution, saa længe den sociale Uretfærdighed vedvarer; men paa samme Tid erkender vi, ligesom alle andre Samfundsborgere, at de stadige Lønkonflikter er en Ulykke for vort Land, og ethvert Skridt, der kangøres for at formindske disse Lønkonflikter, vil ikke mindst i Arbejderklassen blive hilst med Glæde. Jeg tror derfor, at det fremsatte Bedriftsraadsforslag og den i den Anledning nedsatte Kommission i høj Grad vil hjælpe paa, at Konfliktstoffet Arbejdere og Arbejdsgivere imellem vil blive fjernet. Dette, at man fra begge Sider bliver klar over hinandens Stilling, at det ikke blot er den ene Part, der ved, hvorledes den anden Parts, d. v. s. Arbejdernes, Lønniveau og Levevilkaar er, vil sikkert i høj Grad hjælpe til gensidig Forstaaelse. Endvidere er der jo endda frivilligt mellem Parterne, de samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen, nedsat en Kommission, eller rettere, i Overenskomsten staar der, at en saadan Kommission skal nedsættes, og man skal derigennem forhandle med hinanden om, paa hvilken Basis og paa hvilke Betingelser man senere skal forhandle. Det er da muligt, at man i Fremtiden vil naa til en saadan Stilling i vort økonomiske Liv, at det ikke er den ene Part, der ensidigt vil bestemme, hvorledes Arbejdsvilkaarene skal være, og derved vil efter al Sandsynlighed den største Konfliktaarsag være bragt ud af Verden.

Den paatænkte foreløbige Lov kan, saa vidt jeg kan se, intet Præcedens danne i Retning af permanent tvungen Voldgift i en Strid indenfor Fagene, og Regeringen havde ved dens Iværksættelse ikke overtraadt sin Ret ifølge Grundlovens § 25. Regeringen vilde kun foretage sig et ekstraordinært Skridt i Anledning af ganske ekstraordinære Forhold. Hvis Forholdene virkelig havde artet sig saaledes, at det var blevet nødvendigt at udstede denne Lov, er jeg overbevist om, at adskillige af dem, der nu anklager Regeringen, selv vilde have været med til at anerkende det Skridt. Jeg skal henvise til, at ogsaa andre Partier, baade Højre og Venstre, saavel under Krigssituationen som under den efterfølgende økonomiske Misère har været med til at gennemføre adskillige ekstraordinære Foranstaltninger, som de under ordinære Forhold har erklæret ikke at ville være med til, hvilket beviser, at man ogsaa fra disse Par-

tiers Side anerkender den gamle Sætning, at „Nød bryder alle Love“, at der kan komme ekstraordinære Situationer, der fordrer ekstraordinære Forholdsregler.

Vi staar altsaa i Dag ved den fjerde Ministerstorm i de 5 Fjerdingaar, det nuværende Ministerium har siddet. Det er nu kedeligt, at det først er den fjerde, for havde det været den femte, kunde vi have dokumenteret præcis en Ministerstorm hvert Kvartal. Nu mangler der altsaa en — jeg ved ikke, om den snart skulde komme. Hvis det nu virkelig skulde lykkes ved en Afstemning at faa Ministeriet til at gaa, er jeg ikke klar over, hvilken parlamentarisk Basis Venstre eller eventuelt Højre, om Forladelse Konservative, vilde søge. (Fraenkel: Det klarer vi nok). Ja det maa De vist ogsaa selv om. (Fraenkel: De skulde hellere tale lidt om Sagen). Maa jeg sige til det ærede Medlem, som saa tidt afbryder, at det forekommer mig, han skulde lade Tingets Formand afgøre, hvad der hører til Sagen, og hvad der ikke hører til Sagen. Den Anledning, man denne Gang søger til Ministerstorm, er akkurat lige saa god som ved de forskellige andre Lejligheder. Det vil staa Befolkningen klart, at det slet ikke er paa Grund af disse Smaating, man laver Ministerstorm, men af dybere Grunde, som man vil forsøge at skjule.

Den nu siddende Regering har i den forløbne Samling fremsat en Række Reformforslag, som i høj Grad vil dæmme op for Storkapitalens Udbytning af Befolkningen. Den har fremsat en Række sociale Lovforslag, som vil føre vort Land frem i første Række som et demokratisk styret Land. Disse Forslag vil blive ført frem igen i den kommende Samling, og vore Modstandere vil blive tvunget til at tage bestemt Standpunkt dertil. Naar Befolkningen bliver klar over det Standpunkt, som de tager til selve de Sager, der ligger for, i Stedet for til alle disse Bagateller, vil Befolkningens Stilling til Venstre og Højre sikkert blive endnu mere udpræget end ved Valget den 20. April i Fjor, og derfor er det intet Under, at alt, hvad der hedder Bagstræv her i vort Land, forsøger i Tide at skaffe sig af med dette Ministerium. Men lige saa vel som Ministeren forkyndte den demokratiske Udvikling, der forestaar, lige saa vel ser vi Socialdemokrater med Tillid paa denne demokratiske Udvikling. Derfor stiller vi os Skulder om Skulder med den af os udgaede Regering ogsaa i denne Sag, idet vi med fuld Fortrøstning afventer,